

ЈЕДАН

I

нацрїиј кажийрсиѡм
ѡруѣ дуж калѡѣ на лобањи
ѡако ѡочиње оѣраничење:

*или си можда крѣлъ, мањи,
надувен ко љајде који с крвавоѡ појила
пада јер си ља ноктиима палца и кажийрсѣа
крайким полуокрејом ишчујао из коже
или си само љава шоѡ крѣља заривена
у месо кад пируеѣа не усје љава
ишоно се (како су нам док смо били деца
до бесвесѣи пувили у паметѣ) шек сад својски
све дубље и дубље у мекошу шкива
сврдла док се не уљође у само срце*

или си само неко ко заосијаје
онај што се првпат по имену луѓа
као апостолојер ко вагабунд?

II

један шав чува сваку лобању маркирану за
минирање
онако како си размишљао сисавче иако се
она равномерно дуж шавова шири:
твоја лобања се посуврћаује и просића
садржину ко колач из калуђа
који мораш испресити да би се сладио њиме
или масовном судару на аутопути налик
где половина ђедалаца избачених на кровове
немају благе предшаве о поме
да си управо ти тај баца који се
ослањао на своју лобању наочиљед
свих оних цвећем и венцима окићених дрвених
крстача расејаних дуж банкина аутопућа
наочиљед скучене живахности морнара
на пошонулој руској подморници Курск
наочиљед управо објављених песама зашоченика

зайћвора Гуанђјанамо јер имена њихова звуче
налик именима калифа у бајкама из хиљаду и једне
ноћи јеси ли ономад и сам сићраховао за живојће
морнара са пошћонуле руске подморнице Курск?
како је било ономад размишљај о појме

III

цїионо їиі их мајка чїиїала
а їиі желео да се їако зовец
и да јацїец онако како они одавна не јашу
а можеда никада ни јахали нису
док мрави неуморно вазда истїе уїабавају сїїазе
а мрави су їак у їоређењу с њима
колонијални їрговци їек
или си можеда вицїе желео своју Шехерезаду крај
узглавља која їиі обележене цавове на лобањи
јагодицама їрсїију масира иначе би је какав си
масакрирао или је можеда у їиїїању
їарадокс с їобом и їивојим їрсїиом на цаву
каоно цїио је корњача надбила Ахилеја
зашїо цїио је кренула їре њега
їре него би он уойцїиїе и їомислио да крене
їола хомерске Илијаде їраје
їнев на који је Ахил само чекао

IV

зар ће то чуди?
 чуда су за наивне веле циници
 чуда су за цинике веле наивни
 чуђење је наивно веле циници
 то је цинично веле наивни.
 зар ће чуди

цїио корњача увек за корак исїредњачи Ахилеју
једна Лејди Ди је знала да крочи у минско поље
под новинарском шайром чак дваїуїї

али није свеједно ђде се ѿо доџађа само
 ѿо се доџађа између редова
 између ових не
 умесио умеђа клесања мосіова у камену
 умеће миловања ѿо леђима
 било би ѿрава сѿвар какав

V

чудесан ѿесник
 ѿревице лаже
 сѿално се ѿонавља
 ѿонавља неѿокреѿно
 али небо је занебесно
 али земља је земљана
 али небо је наоблачено
 али земља је ѿокоѿана
 али звезде ће једном
 да ѿрине у се све ѿо
 цѿѿо цавови ѿвоје расѿрсле
 лобање на бео дан исѿресу
 мислици ли да је све оѿлањано
 ако умесѿо да се средњим ѿрсѿом ѿиѿкаци
 ѿо фонѿанели лобање на себи ѿрименици ѿо?

VI

кад сам се једном ѿриликом одмарала
 ѿоред мене је ѿромилео мрки ѿуж голаћ
 и уѿиѿѿао ме колико је реван и неуморан

неки ѿисац један од оних цѿѿо ѿосѿављају
 замке за дивљач која умисли да је вучији
 накоић њећ веља невоља у ѿоликој обдари
 мери да му се број ѿоља слаже са бројем
 ѿоља а ѿисаљка одговара оловци вазда
 ѿиѿѿања-замке су ѿалисманска
 дедер ми онда најлеѿи ланчаних рима
 ѿрема њиховим ѿеѿѿама
 или си можда већ једну наоѿослом
 дружу наоѿако
 или си можебиѿи наоколо ѿлео
 или

или

ох —

VII

крсѿокљун је мач:
 крсѿокљун! мелодрама!
 ѿричица! добачена рима!
 исѿричај дер нам

ово онако узгред: млаку поцалицу
како је у сокачкој појевци
умећносћ изацла на улицу
обуздавана ускраћивана рима
којој уследи мећричка сћоћа
да ли је то бигоћерија, то

ицчекивање и све цћо се у међувремену збива
заврцава се с кажирсћом на цћмену лобање

тако насћаје о҃граничење

j'adoube: